

Het kerstfeest waarop God sprak door een drugsverslaafde

(Echt gebeurd, maar de namen zijn verzonnen.)

Het is vreselijk voor een moeder als ze ziet dat haar zoon aan de drugs gaat. Op het moment dat je het hoort stort je wereld in elkaar. Eerst ga je twijfelen of het wel waar is, dan ga je hopen dat het voorbijgaat en tenslotte wordt je hart uit je lijf gerukt als je ziet hoe je vlees en bloed te gronde gaat, lelijk wordt en onbetrouwbaar. Het is een van de ergste dingen die ouders kan overkomen.

De moeder van Clint, een vrouw uit Afrika, overkwam dit allemaal. Haar kind, dat zo'n leuke vrolijke baby was geweest en waarop ze zo trots was als hij op school hoge cijfers haalde, was een junk geworden. Haar woorden konden hem niet meer bereiken. Het was begonnen met verkeerde vrienden en veel van huis gaan, geld, dat op onverklaarbare wijze uit haar portemonnee verdween, leugens, en het eindigde in dranklucht en brutaliteit.

Gelukkig kende Chloe de Heer en bij Hem stortte ze heel haar hart uit. Dagelijks zette ze tijd apart om onder tranen en smeken Hem aan te roepen, die in staat is om boven bidden en denken te doen.

“O, Vader, red mijn jongen toch!”

Het werd haar ademhaling, ze stond er mee op en ze ging er mee naar bed.

Op zeker moment ervoer ze dat de Heer haar gebed had verhoord. “Je zoon zal prediker worden!” hoorde ze hem zeggen, niet met een hoorbare stem, maar als een echo in haar hart.

Een grote blijdschap overviel haar. Hier kon ze zich aan vastklemmen als een drenkeling aan een reddingsboei.

Maar in een ziekenhuis in de stad werd een brancard binnengebracht. Een hevig bloedende jongeman werd met spoed naar een operatiekamer gereden. Zijn hoofd bloedde uit twee kogelwonden, zijn borstkast was in stukken gescheurd door een dodelijk mes... Dokters renden af en aan, handen werden gewassen, de anesthesist deed zijn werk. De grote operatielampen beschenen een tenger en uitgemergeld lichaam van een tiener, verslaafd, vervuild.

Ondanks alle moeite die de artsen deden bleef het resultaat pover. De kogels in het hoofd waren niet te verwijderen en de wonden op zijn borst konden slechts gehecht worden. Op de intensive care overleed Clint, het kind van zoveel gebeden. Zijn moeder werd door twee agenten op de hoogte gebracht.

“Dat kan niet!” riep Chloe toen ze het vreselijke nieuws hoorde. “Dat kan echt niet. God beloofde, dat Clint prediker zou worden.”

Het was een logische reactie, iedereen zou zo gesproken hebben en zich later erbij hebben neergelegd, dat de stem van God dus toch niet van God was gekomen.

Maar zo was Chloe niet.

Ze nam de telefoon en belde naar de Intensive Care.

“Zet de intercom eens aan, alstublieft” vroeg ze aan de telefoniste. In Nederland zou zo iets niet kunnen, maar in Afrika kon dat wel. De telefoniste deed wat de door het

noodlot getroffen moeder vroeg.

Luid en duidelijk klonk het in de zalen: "Clint Matulo, Jezus wil dat je leeft!"

Het klonk ook in op de Intensive Care afdeling, waar ze bezig waren om de jongeman af te leggen.

"Clint Matulo!"

Tot ieders grote verbazing sloeg Clint zijn ogen op en begon weer te ademen.

Hoewel de kogels nog in zijn hoofd zaten genas hij volkomen.

En nu verwacht je dat Clint uit het ziekenhuis gekomen direct naar een bijbelschool zou gaan. Mis. Nadat de eerste beduusdheid over was verviel hij weer in zijn oude leven. Hij werd de held van een groep misdadigers, die hij vooringing in heroïne spuiten, overvallen plegen, vrouwenhandel en bankovervallen. Hij zwom in het geld, waar hij niet netjes aan kwam.

Natuurlijk snapte Chloe hier niets van. Had ze dan toch Gods stem verkeerd verstaan? En die wonderbaarlijke opstanding dan?

Ze bleef de Heer aanroepen en hem houden aan zijn belofte.

Het liep weer tegen kerst. Clint had een groot feest georganiseerd in een prachtig penthouse boven in een flat van stinkend rijke mensen. Er werden allerlei dingen gedaan die God verboden had. De heroïne werd flink gebruikt en velen wisten van voren niet meer of ze van achteren leefde.

Een van de meiden die erbij was ging echter flippen. Ze werd gek van de drugs en wilde van het balkon springen.

"Dat moet ik proberen te voorkomen!" schoot het door de dronken kop van Clint.

"Straks komt de politie en dan zijn we er allemaal bij. Ik moet proberen om haar tegen te houden."

Met een stel vrienden probeerde hij het meisje uit alle macht vast te houden en op haar in te praten, maar ze was sterk en wilde niet luisteren. Steeds rende ze weer naar het balkon en trok de deur open.

Clint dacht slim te zijn en zei: "Jane, als je braaf blijft zitten krijg je geld van me."

"Rot op met je geld," zei Jane en vloog weer naar het balkon.

Wat moest Clint doen. Drugs beloven, dat hielp altijd, want daar waren ze allemaal tuk op.

"Je krijgt deze heroïne!" riep hij en toonde een zakje met aardig wat heroïne erin.

"Rot op met je heroïne!" schreeuwde Jane, die door het dolle was. "Ik moet die troep niet."

Nu dacht Clint dat er maar een ding opzat en dat was haar een flinke mep te geven, zodat ze buiten westen zou raken.

Hij hief zijn vuist op en riep....

Ja wat kwam er uit zijn mond?

"Zal ik voor je bidden?"

Dat had hij helemaal niet willen zeggen, maar toch had hij het gezegd!

Jane keek hem aan en zei: "Ja, graag."

"Hé," riepen de vrienden van Clint, "Zeg dat nog eens... Het helpt!"

Clint zei het nog eens en hij ging het ook doen.

Op dat kerstfeest werd hij bekeerd. Wat was zijn moeder blij. Haar kind werd werkelijk wat God had beloofd: een prediker van het goede nieuws!

Een voorganger uit Nederland ontmoette hem pasgeleden op een vliegveld.

Hij begon een praatje met hem.

“Toen ik vermoord was....”zei Clint.

“Wat zeg je nou toch? “ riep de voorganger.

“Ja, ik was dood, maar nu leef ik.” lachte de ex gangster en hij vertelde zijn verhaal.

“En weet je wat er nu zo grappig aan is? Telkens als ik op een vliegveld door de scan moet, gaat de metaaldetector af en kan ik mijn verhaal weer opnieuw vertellen. De twee kogels in mijn hoofd zullen mij er altijd aan blijven herinneren, dat God op kerst door mij, een drugsverslaafde heen sprak.”